

**Wandelingen n°10 & n°11:
Circuit van stenen en legenden:**

Durbuy

Bewegwijzering : &

Deze routebeschrijving neemt je mee langs de “Pierre Haina” en het “Lit du Diable” (‘Duivelsbed’). Ze laat je tevens kennismaken met een grote variatie aan landschappen die het bos ons biedt, en de verschillende soorten bomen, planten en vogels die er wonen.

Vertrek : Wéris (plein ‘Place Arsène Soreil’)

Hoogte : 290 m

Afstand : 5 en 7,5 km

Duur : 1u40 en 2u30

Moeilijkheidsgraad : gemiddeld

Aard van de wandeling : bos – landelijk –
laarzen bij vochtig weer

Neem bij het vertrek de “Rue du Mont”. Na 1 km, merk je op de rechterkant, op het hoogste punt van de bergkam, de “Pierre Haina”. Aan deze steen zijn heel wat legenden verbonden. Men zegt dat het een ongelovige (en gebochelde) priester zou zijn die door God als straf versteend zou zijn, vandaar de naam “le Bossu Curé”. Men beweert eveneens dat deze steen een gat dichthoudt dat leidt naar het middelpunt van de aarde. De Duivel zou de steen soms optillen om uit de aarde te ontsnappen om zich aan wandaden over te geven, alvorens uit te rusten op het “Lit du Diable”. Dit is een andere vreemde steen die we wat verder tegenkomen op de linkerkant van de weg.

Reeds vanaf het begin van de wandeling merk je in de weiden de groepjes eikenbomen (regelmatig aanwezig op de archeologische sites van het dorp). Twee verschillende soorten eik kan je hier terugvinden. De ene soort heeft een eikel die rechtstreeks vanuit de bladsteel groeit, bij de andere eik groeit de eikel aan een apart steeltje, los van het blad.

Bovenop de bergkam, hoger dan de “Pierre Haina”, kom je de Sylvester-den tegen : een zeer harshoudende boom die houdt van de zon en die goed tegen droogte kan. Laten we opmerken dat deze wandeling over La Caletienne (kalkstrook) gaat en dat de Sylvester-den een soort is die niet erg is verknocht aan niet-zure kalkgrond.

Inderdaad, elke plant heeft zijn eigen optimale condities om te kunnen ontkiemen, groeien en zich te vermenigvuldigen. Soms zijn deze condities minder gunstig, de planten gaan dan trager groeien en zich veel moeilijker vermenigvuldigen....

De den is een soort die nog steeds veel gebruikt wordt voor geweldebouw en in de meubelindustrie (dikwijls voor buiten). Deze boom heeft eveneens geneeskrachtige eigenschappen (zijn naalden zijn rijk aan vitamines A en C).

Wees alert : het gedeelte tussen bos en weiden is een plaats waar veel verschillende vogels vertoeven. Met de nodige discretie kan je de vogels observeren. De recente aanplanting van beuken (tussen de “Pierre Haina” en het “Lit du Diable”) overweldigd door ook andere soorten bomen zoals de lijsterbes, de haagbeuk, de berk zijn de verblijfplaats voor zanglijsters (ze zingen 2 tot 3 identieke noten en veranderen dan van toon...je hoort ze vooral in de lente tijdens de voortplantingsperiode). Ook voor de mezen (koolmees, zwartkopmees, kuifmees en langstaartmees) en de vinken is dit een ideale plek. Ook de meer alledaagse vogelsoorten zoals de zwarte merel, de Vlaamse gaai en de ekster eisen hier hun plekje op...

Op de rest van de wandeling ontluiken zich hier en daar plantensoorten specifiek voor kalkgrond, zo zal je in de lente kunnen genieten van “tapijten” van bosanemonen.

Op de grote omloop, in de lichte zones, ontwikkelt zich een pionier- en héliophile (houdt van veel licht) vegetatie: de ruwe berk en de valse salie (bloeit van juli tot september) , de gewone heide (bloeit van juli tot september) en de braamstruik waarvan men de bessen kan proeven van augustus tot oktober.

Op het einde van de bosweg, kom je langs jong aanplantingen van dennenbomen, sparren en douglassparren (zijn naalden zijn soepeler en hebben een lichter gekleurde lijn aan de binnenkant; in deze jonge fase zijn er op de schors talrijke harsbolletjes die geuren naar citronella). Dit is de ideale plek om het goudhaantje tegen te komen (een minuscule vogel, goed rond met een fijne staart en bek die zich als een acrobaat tussen de kleine takjes beweegt).

Van juni tot augustus word je in vervoering gebracht door het zachte parfum van de kamperfoelie. Deze klimplant met geurige trompetvormige bloemen is uiterst geschikt voor kalkondergrond. De bloemen brengen nadien felrode vruchtjes.

Gedurende de hele wandeling merk je talrijke “pudding”- blokken. We komen in de nabijheid van een plek “la carrière” (‘steengroeve’) genaamd waar de enorme rotsen wirwar door en op elkaar liggen of staan.